

liceu. Ai fost bună și virtuoasă. Misionarii mi-au predat lecțiile și m-au invitat să mă botez, dar *tu* ai fost al treilea misionar al meu. Tu ai plantat sămânța prin faptele tale și, într-adevăr, mi-ai făcut viața mai bună. Acum, am o familie veșnică. Copiii mei vor crește cunoscând plenitudinea Evangheliei. Este cea mai mare binecuvântare care ne poate fi dată fiecăruia dintre noi. Tu ai ajutat să am aceasta în viața mea”.

Când am luat legătura cu ea, Kristi a spus: „Uneori cred că auzim lista de calități pe care le subliniază al treisprezecelea articol de credință și ne simțim copleșiți. Totuși, știu că, dacă trăim conform acestor standarde și ne străduim să urmăm exemplul lui Hristos, putem schimba ceva... Mă simt mai asemănătoare lui Amon din Alma 26:3, când spune: «Și aceasta este binecuvântarea care ne-a fost dată nouă, și anume că noi am fost făcuți instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să înfăptuim această mare lucrare.»”

Este rugăciunea mea ca fiecare dintre dumneavoastră nu doar să declarați: „Credem că trebuie să fim cinstite și fidele”, ci să vă și angajați să trăiți în acord cu această promisiune în fiecare zi. Mă rog ca atunci când faceți aceasta, puterea, dragostea și binecuvântările Tatălui Ceresc să vă sprijine în timp ce faceți lucrarea pe care fiecare dintre voi ați fost trimise s-o faceți aici. Spun aceste lucruri în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Să ne uităm în urmă și să mergem înainte”, *Liahona*, mai 2008, p. 90.
2. *Fideli credinței* (2004), p. 40.
3. Vezi Exodul 20:15—16.
4. *Principiile Evangheliei* (2009), p. 193.
5. Howard W. Hunter, „Basic Concepts of Honesty”, *New Era*, feb. 1978, p. 4, 5.
6. William J. Scott, „Forgot to Look Up”, *Scott's Monthly Magazine*, dec. 1867, p. 953.
7. Vezi *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, ed. a 11-a (2003), „true”.
8. Charlotte Brontë, *Jane Eyre* (2003), p. 356.

Mary N. Cook

prima consilieră în președinția generală a Tinerelor Fete

„Deci eu îmi spun mie: «Bunătatea începe cu mine»”

Bunăvoința poate aduce bucurie și unitate în căminul, clasa, episcopia și școala voastră.

În urma cu câteva săptămâni, am învățat o lecție importantă de la o tânără fată din grupa de vârstă laur care era vorbitoarea din partea tinerilor în episcopia mea. Am fost mișcată când, cu încredere, ea a vorbit și a mărturisit despre Isus Hristos. Ea și-a încheiat cuvântarea cu următoarea afirmație: „Când Îl pun pe Isus Hristos în centrul vieții mele, ziua îmi merge mai bine, sunt mai bună cu cei dragi mie și sunt foarte bucuroasă”.

Am observat-o de la distanță pe această tânără fată în ultimele câteva luni. Ea îi salută pe toți cu ochi strălucitori și un zâmbet plăcut. Am văzut bucuria ei față de succesul altor tineri. Două tinere fete din grupa de vârstă trandafir mi-au spus de curând despre decizia acestei tinere fete de a-și anula biletul la un film când și-a dat seama că nu urma să fie o experiență „virtuoasă și vrednică de iubit”¹. Ea este iubitoare, bună și supusă. Ea provine dintr-o familie cu un singur părinte, iar viața ei nu a fost lipsită de încercări, așa că mă întrebam cum își menține

spiritul fericit și bun. Când această tânără fată a mărturisit: „Îl pun pe Isus Hristos în centrul vieții mele”, mi-am primit răspunsul.

„Noi credem că trebuie să fim cinstiți, fideli, puri, binevoitori, virtuozși și că trebuie să facem bine tuturor oamenilor.” Această listă minunată de trăsături asemănătoare cu ale lui Hristos din al treisprezecelea Articol de credință, ne va pregăti pentru binecuvântările din templu și pentru viața veșnică.

Aș dori să mă concentrez doar asupra unuia dintre aceste cuvinte – *binevoitor*. *Binevoitor* este un cuvânt drăguț pe care nu-l auzim prea des. Rădăcinile lui sunt din limba latină și înseamnă „a dori cuiva binele”². A fi binevoitor înseamnă a fi bun, bine intenționat și mărinimos. Multe dintre voi ați învățat despre cum să fiți binevoitoare când erați la Societatea Primară și ați memorat acest cântec:

*Vreau să fiu bun cu orișicine,
Căci așa e bine,*

*Deci eu îmi spun mie:
«Bunătatea începe cu mine».*³

Salvatorul nostru ne-a învățat ce înseamnă să fii binevoitor, iar El a trăit o astfel de viață. Isus i-a iubit pe toți și El le-a slujit tuturor. Punerea lui Isus Hristos în centrul vieții noastre ne va ajuta să dobândim această trăsătură de a fi binevoitori. Pentru a ne putea dezvolta aceste trăsături asemănătoare cu ale lui Hristos, noi trebuie să învățăm despre Salvator și să „umblăm în căile Lui”⁴.

Din pilda despre bunul samaritean învățăm că noi ar trebui să-i iubim pe toți. Povestea începe în capitolul 10 din Luca, când un învățător al Legii L-a întrebat pe Salvator: „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”.

Răspunsul: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

Atunci, învățătorul Legii a întrebat: „Cine este aproapele meu?”. Întrebarea adresată de învățătorul Legii era foarte interesantă, din moment ce iudeii îi aveau ca vecini la nord pe samariteni, pe care îi plăceau atât de mult, încât atunci când călătoreau de la Ierusalim la Galilea, mai bine o luau pe drumul mai lung prin valea Iordanului decât să călătorească prin Samaria.

Isus a răspuns la întrebarea învățătorului Legii spunând pilda despre bunul samaritean. După cum spune pilda:

„Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort ...

Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el.

S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi

l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han și a îngrijit de el.

A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangului și i-a zis: «Ai grijă de el și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere.»⁵

În comparație cu preotul iudeu și cu levitul care au trecut pe lângă omul rănit, acesta fiind unul de-al lor, samariteanul a fost bun fără să mai țină cont de diferențele dintre ei. El a demonstrat că este binevoitor, trăsătură asemănătoare cu a lui Hristos. Isus ne-a învățat prin această povestire că fiecare om este aproapele nostru.

Un consilier din cadrul unui episcopat a împărtășit de curând o experiență care ne învață cât de important este fiecare om care este aproapele nostru. Uitându-se înspre congregație, a văzut un copil cu o cutie mare, plină cu creioane de diferite culori. Uitându-se la numărul mare de membri din episcopia sa, și-a amintit că, asemenea creioanelor, ei erau asemănători, dar, în același timp, fiecare persoană era și unică.

El a spus: „Culoarea pe care membrii episcopiei o aduc în episcopie și în lume este numai a lor... Ei aveau fiecare puteri și slăbiciuni, dorințe proprii și vise personale. Însă, împreună, ei formau un cerc colorat de unitate spirituală ...

Unitatea este o calitate spirituală. Reprezintă cele mai plăcute sentimente de pace și împlinire ce provin datorită apartenenței la o familie... Înseamnă să dorești tot ce-i mai bun pentru alții, la fel de mult cât îți dorești pentru tine... Înseamnă să știi că nimeni nu îți va face rău. [Înseamnă că nu veți fi singure niciodată.]”⁶

Noi clădim acea unitate și împărtășim culorile noastre unice prin intermediul bunăvoinței: fapte de bunătate făcute personal.

V-ați simțit vreodată singure? Îi observați pe cei care sunt singuri, care

trăiesc într-o lume alb-negru? Dragi tinere fete, am observat modul în care aduceți propria voastră culoare unică în viața altora prin zâmbetele, cuvintele voastre frumoase sau prin intermediul unui bilet de încurajare.

Președintele Thomas S. Monson ne-a învățat cum să interacționăm cu colegile noastre și cu toți cei pe care îi întâlnim, atunci când a spus tinerele fete ale Bisericii: „Prețioasele mele tinere surori, vă rog să aveți curajul să vă abțineți de la a-i judeca și critica pe cei din jurul vostru, precum și curajul de a avea grijă ca fiecare persoană să fie inclusă și să se simtă iubită și apreciată”⁷.

Putem urma exemplul bunului samaritean și să „schimbăm lumea” măcar a unei singure persoane, fiind binevoitoare⁸. Aș dori să vă invit pe fiecare să faceți cel puțin o faptă asemănătoare cu cea a samariteanului în săptămâna următoare. Poate va fi nevoie să găsiți pe altcineva, în afară de prietenii voștri obișnuiți, sau să vă învingeți timiditatea. Puteți alege, dând dovadă de curaj, să slujiți cuiva care nu se poartă frumos cu voi. Vă promit că, dacă nu veți face doar ceea ce este ușor, vă veți simți atât de bine în interior, încât bunătatea va începe să devină o parte din viața voastră de zi cu zi. Veți observa că bunăvoința poate aduce bucurie și unitate în căminul, clasa, episcopia și școala voastră. „Deci eu îmi spun mie: «Bunătatea începe cu mine».”

Salvatorul nu numai că i-a iubit pe toți, El le-a slujit tuturor. Fiți bune cu mulți oameni. Tineri sau bătrâni, pot fi foarte binecuvântați datorită slujirii voastre bune. Președintele Monson, încă de când era tânăr băiat, a avut mereu un loc special în inima sa pentru cei în vârstă. El recunoaște cât de valoroasă este o vizită scurtă, un zâmbet plăcut sau strângerea unei mâini îmbătrânite, ridate. Astfel de fapte simple de caritate aduc culoare în viața cuiva care, uneori, este alcătuită din zile lungi, stinghere și cenușii. Vă invit pe fiecare să fiți grijulii cu bunicii voștri și cu cei în vârstă. Uitați-vă de jur împrejur, mâine, la Biserică și identificați-i pe cei care ar putea folosi nuanța voastră de culoare în viața lor. Nu durează prea mult: salutați-i spunându-le numele, purtați o scurtă conversație și fiți gata să-i ajutați. Ați putea deschide o ușă sau v-ați putea oferi ajutorul la treburi casnice sau în grădină? O treabă simplă pentru voi la o vârstă fragedă poate fi un lucru copleșitor pentru o persoană mai în vârstă. „Deci eu îmi spun mie: «Bunătatea începe cu mine».”

Uneori, cel mai dificil este să fim binevoitoare cu cei din propria noastră familie. Familiile puternice se întemeiază cu efort. „Fiți veseli, dispuși să oferiți ajutor și plini de grijă față de ceilalți. Multe probleme din cadrul căminului se datorează faptului că membrii familiei vorbesc și acționează în mod egoist sau lipsit de considerație.

Preocupați-vă de nevoile celorlalți membri ai familiei. Căutați să fiți un împăciuitoare, în loc să necăjiți, să vă certați și să vă implicați în dispute”⁹. „Deci eu îmi spun mie: «Bunătatea începe cu mine».”

Isus a iubit copiii, i-a luat în brațele Sale și i-a binecuvântat¹⁰. Asemenea Salvatorului, puteți binecuvânta toți copiii cu bunătatea voastră, nu numai pe cei din casa voastră.

Poate nu veți ști ce impact va avea asupra unui copilăș viața și exemplul vostru. Am primit de curând un bilet de la o prietenă care conduce o grădiniță cu program prelungit din cadrul unui liceu local. Câțiva tineri băieți și tinere fete care sunt membri ai Bisericii merg la acel liceu. Ea mi-a împărtășit următoarea experiență: „Când merg pe holuri cu cei mici este plăcut să văd că în multe dulapuri sunt lipite ilustrații cu Isus sau cu temple pe interiorul ușilor. Unul dintre copii a văzut o ilustrație cu Isus în interiorul unui dulap deschis [al unei tinere fete] și a spus: «Uite, Isus este la școala noastră!». Eleva a izbucnit în lacrimi, în timp ce s-a aplecat și l-a îmbrățișat pe copil. I-am mulțumit tinerei fete pentru exemplul bun dat celor din jurul său. Este înălțător să știi că sunt așa de mulți tineri care încearcă să apere adevărul și neprihănirea și să-și facă partea lor de a invita Spiritul în viața lor, deși este dificil uneori din cauza gălăgiei și a cruzimii din lumea din jurul lor. Avem tineri minunați în Biserică”.

Sunt într-un tot de acord! Dragi tinere fete, *voi* schimbați lumea punându-L pe Isus Hristos în centrul vieții voastre și voi „deveniți ceea ce El dorește să fiți”¹¹.

Vă mulțumesc pentru viețile voastre trăite în mod binevoitor; pentru că îi includeți pe cei care sunt diferiți, pentru că sunteți bune față de colegii voștri, față de vârstnici, față de familia

voastră și față de copilași, vă mulțumesc că le sunteți aproape celor care sunt singuri și celor care au încercări și probleme sufletești. Datorită faptului că sunteți binevoitoare, îi „îndrumați [pe alții] spre lumina Salvatorului”¹². Vă mulțumesc pentru că vă amintiți că „bunătatea începe cu mine”.

Știu că președintele Thomas S. Monson este un profet al lui Dumnezeu a cărui viață este un model de bunăvoință din care noi putem învăța. Urmați-l pe profetul nostru. Învățați din exemplul său și ascultați-i cuvintele. Eu cred în Evanghelia lui Isus Hristos și știu că prin intermediul lui Joseph Smith preoția a fost restaurată pe pământ.

Știu că Salvatorul nostru trăiește și că ne iubește pe fiecare dintre noi. El Și-a dat viața pentru toți. Mă rog ca noi să-L punem pe Isus Hristos în centrul vieții noastre și „să umblăm în căile Lui”, iubindu-ne și slujindu-ne una pe cealaltă¹³. Făcând astfel, eu știu că putem face din această lume un loc mai bun, deoarece „noi credem că trebuie să fim [binevoitoare]”¹⁴. Eu mărturisesc astfel, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vezi Articolele de credință 1:13.
2. Vezi *Oxford English Dictionary Online*, ed. a 2-a (1989), „benevolent”, oed.com.
3. „Kindness Begins with Me”, *Children's Songbook*, p. 145.
4. „Guardians of Virtue”, *Strength of Youth Media 2011: We Believe* (DVD, 2010); de asemenea, valabil la lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Luca 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Jerry Earl Johnston, „The Unity in a Ward's Uniqueness”, *Mormon Times*, 9 febr. 2011, M1, M12.
7. Thomas S. Monson, „Fie ca voi să aveți curaj”, *Liahona*, mai 2009, p. 125.
8. „Guardians of Virtue”.
9. *Pentru întărirea tineretului* (broșură, 2001), p. 10.
10. Vezi Marcu 10:16.
11. „Guardians of Virtue”.
12. „Guardians of Virtue”.
13. „Guardians of Virtue”.
14. Articolele de credință 1:13.

Elaine S. Dalton

Președinta generală a Tinerelor Fete

Apărătoarele virtuții

Pregătiți-vă acum, astfel încât să îndepliniți condițiile pentru a primi toate binecuvântările care vă așteaptă în templul sfânt al Domnului.

Există momente în care nu putem exprima în cuvinte ceea ce simțim. Mă rog ca Spiritul să depună mărturie inimilor voastre despre identitatea voastră divină și despre responsabilitatea voastră eternă. Voi sunteți speranța lui Israel. Voi sunteți fiice alese și cu descendență regală ale Tatălui nostru Ceresc iubitor.

Luna trecută, am avut prilejul să particip la căsătoria în templu a unei tinere fete pe care o cunosc de când s-a născut. În timp ce stăteam pe un scaun în camera de pecetluire și priveam frumosul candelabru ce strălucea în lumina templului, mi-am amintit ziua în care am ținut-o prima oară în brațe. Mama ei o îmbrăcase într-o rochiță albă și mă gândeam că era unul dintre cei mai frumoși bebeluși pe care îi văzusem vreodată. Apoi, această tânără a intrat pe ușă îmbrăcată din nou în alb. Radia de fericire. În timp ce intra în încăperea, mi-am dorit, din toată inima, ca fiecare tânără fată să-și poată imagina acest moment și să se străduiască să fie întotdeauna demnă să facă și să țină legămintele sacre și să primească rânduielele din templu pregătindu-se să se bucure de binecuvântările exaltării.

Stând în genunchi la altarul sacru, tinerii au primit promisiuni ce

depășesc capacitatea de înțelegere a muritorilor, care îi vor binecuvânta, întări și ajuta în călătoria prin viața muritoare. A fost unul dintre acele momente în care lumea era liniștită și întregul cer se bucura. În timp ce cuplul proaspăt căsătorit privea în oglinzile mari ale încăperii, mirele a fost întrebat ce vedea. El a spus: „Pe toți cei care au trăit înainte de mine”. Apoi, cuplul a privit în oglinda mare de pe peretele opus și mireasa a spus cu lacrimi în ochi: „Îi văd pe toți aceia care vor veni după noi”. Ea și-a văzut familia viitoare – pe urmașii ei. Știu că ea a înțeles, din nou, în acel moment, cât de important este să crezi în a fi castă și virtuoasă. Nu există priveliște mai frumoasă decât cea a unui cuplu pregătit așa cum se cuvine să îngenuncheze împreună la altarul din templu.

Anii petrecuți în cadrul organizației Tinerelor Fete vă vor pregăti pentru templu. Acolo veți primi binecuvântările la care aveți dreptul în calitate de fiice prețioase ale lui Dumnezeu. Tatăl vostru Ceresc vă iubește și dorește să fiți fericite. Modul de a realiza acest lucru este să „[umblați] pe cărările virtuții”¹ și să „[vă lipiți] de legămintele pe care [le-ați] făcut”².

Dragi tinere fete, într-o lume în care poluarea morală, toleranța față de rău,